ца, въ тóй дéнь нúкой не йде да жúне на
своáта си нúва, нúто ѿхóжда да рабóти
дрúгомў сосѣ заплáта, но сѣ собúратъ мнó-
жество стáры й млáды ѻбоегѡ пóла на
нúвата сиромáха сосѣда, й мў ѧ пожú-
нўватъ тлакà (безѕ заплáта,) коéто ка-
зўватъ по нѣкои мѣстà мóва йлй мóл-
ба, кóйто дéнь препровождáватъ въ та-
кóво вѣгоўгóдно дѣло, съ весéлбы й пѣсни
дáже до вéчера, въ чéсть й слáва на вели-
комч҃ницата. Напáче почúтатъ пáмать
та на ст҃áѧ въ подўнáвската волгáрїа,
гдѣто въ рўсчўкската ѐпáрхїа, въ рáз-
градското ѻкрўжїе, близъ село вербóвка,
намéрўвасе й цѣлúтелната áгіазма на
ст҃áѧ, на кóто ѐжегóднѡ собúрасе мнó-
жество народа ѻбоегѡ пóла не тóкмѡ ѿ
всúчката волгáрїа, но дáже й ѿ прездў-
нáвскитѣ страны ѿ влáхїа й молдáвїа,